Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8454
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

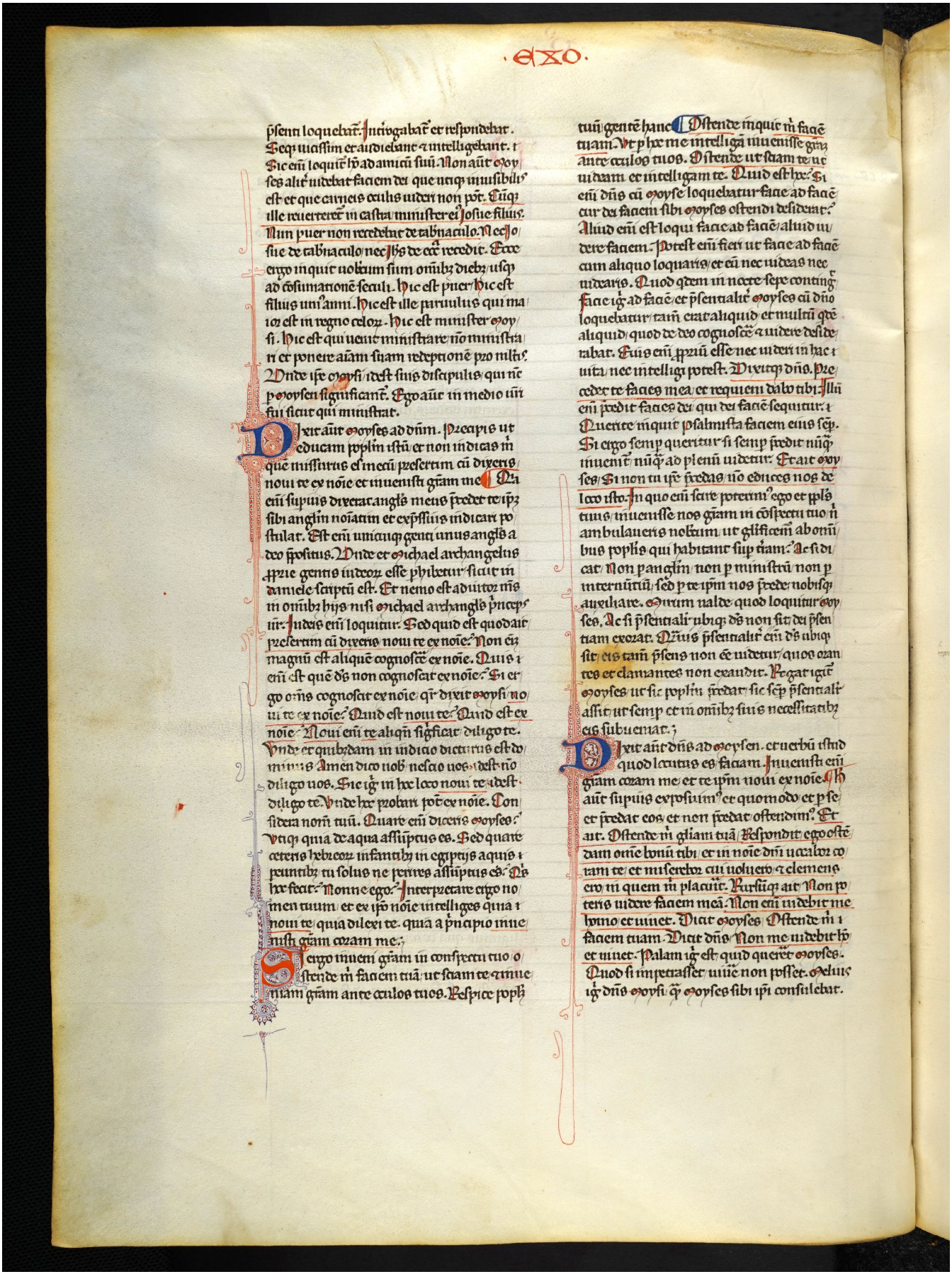

·exo·

ꝑsenn loquebat. Increpabat et respondebat. Qui cum audiebant et intelligebant. Hic enī loquit̄ hō ad amicū suū. Non aūt moyses aliter videbat faciem dei que utiq; invisibilis est et que carneis oculis videri non pōt. Cūq; ille reverteret̄ in castra minister ei Josue filius. Nun puer non recedebat de tabernaculo. Nec Jo sue de tabernaculo nec hōs de cē recedit. Ecce ergo inquit volūm̄ sum omnib; diebz usq ad cōsumationē seculi. Hic est puer hic est filius unius anni. Hic est ille parvulus qui ma ior est in regno celorz. Hic est minister moy si. Hic est qui venit ministrare nō ministra ri et ponere aīam suam redemptionē pro mltis. Unde ipse moyses deest suis discipulis qui nē p moysen significarē. Ego aūt in medio tūi sicut qui ministrat.

Dixit aūt moyses ad dñm. Precepis ut educam ꝑplm istū et non indicas mi quē missurus es mecū ꝑsertim cū dixeris novi te ex nōie et invenisti gratiam me. Si ergo inveni gratiam in conspectu tuo o stende mihi faciem tuam ut sciam te et inve niam gratiam ante oculos tuos. Respice ꝑplm tuū gentē hanc. Ostende inquit mihi faciē tuam. Et ꝑhibe me intelligā invenisse gra tiam ante oculos tuos. Ostende ut sciam te ut videam et intelligam te. Quid est hoc? Si enī dñs cū moyse loquebatur faciē ad faciē cur de facie sibi moyses ostendi desiderat? Aliud enī est loqui facie ad faciē aliud vi dere faciem. Potest enī fieri ut facie ad faciē cum aliquo loquaris et eū nec videas nec videaris. Quod qdem in vocre sepe contin git igr ad faciē et ꝑsentialit moyses cū dño loquebatur tamē erat aliquid et multū qđ aliquid quod de deo cognoscē et videre desi derabat. Eius enī ꝑsonā esse nec videri in hac vita nec intelligi potest. Dixitq; dñs. Pre cedet te facies mea et requiem dabo tibi. Illū enī precedit facies dei qui dei faciē sequitur. Querite inquit psalmista faciem eius sēp. Si ergo semp queritur si semp precedit nūq; invenit nūq; ad plenū videtur. Erant moy ses. Si non tu ipse precedas nō educes nos de loco isto. In quo enī scire poterim ego et ꝑplus tuus invenisse nos gratiam in cōspectu tuo nisi ambulaveris nobiscum ut glificem̄ ab omnī bus ꝑplis qui habitant sup̄ faciem? Ac si di cat. Non p angelum non p ministrū non p interpretē, sed p te ipm nos precede nobisq; adjuvare. Verum valde quod loquitur moy ses. Ac si ꝑsentialit ubiq; dēs non sit de ꝑsen tia creatur. Deus ꝑsentialit enī dēs ubiq; sit, eis tamē ꝑsens non ē videtur quos oran tes et clamantes non exaudit. Pregat igit moyses ut sic ꝑplm precedat sic semp ꝑsentialit assit ut semp et in omnib; suis necessitatib; eis subveniat.

Dixit aūt dñs ad moysen. et verbū istud quod locutus es faciam. Invenisti enī gratiam coram me et te ipm novi ex nōie. Ha aūt supplus exposuim̄ et quomodo et p se et precedat eos et non precedat ostendim̄. Et ait. Ostende mihi gloriam tuā. Respondit ego osten dam omne bonū tibi et in nōie dñi vocabor co ram te et miserebor cui voluero et clemens ero in quem mihi placuit. Pursūq; ait. Non po tens videre faciem meā. Non enī videbit me homo et vivet. Dixit moyses. Ostende mihi faciem tuam. Dixit dñs. Non me videbit hō et vivet. Palam igr est quid queret moyses. Quod si impetrasset utiq; non posset. Celus igr dñs moysi qđ moyses sibi ipi consulebat.